

ja wiistummed tuhhat meest ühhes kous
 olid ja taplussele wälja tullid. Agga en-
 ne kui ma sest hakkas rääkima, pean ma
 teile esite juttustama, mis suurt head
 Jummal selsammal ajal meie sõda wäele
 meere peäl teinud. Sest siingi andis se
 wäggen Jummal meie laewa wäele wa-
 enlaste laewade peäle ni suurt ja kuulsa
 woimust, mis ilmas polle weel kuulda ol-
 nud. Kohhe esimest otsast ollen ma teile
 sedda jo ütlenud, et meie Suur Reisri-
 Praua ühhe wäe ossa olli lastnud laewa-
 de peäle minna Turki-rahwa Sare-maad
 noudma, kus wägga paljo risti innimes-
 sed elasid, kes sowisid Turkide ikke alt lah-
 ti pääseda. Neil laewadel olli kül pitk te
 minna et sedda kül woime paar tuhhat
 pennikoorma arwata. Nemmad piddid
 mitto merred läbbi minnema, enne kül
 nemmad siina said. Sul enne läksid nem-
 mad

mad siit ärra, talwe jääd nemmad Ingels-
 male, ja kewade läksid nemmad omma
 te kaudemale; ja Jummal kes merregi
 peäl teed walmistab, ja tuult ja merre lae-
 ned woib käskida, satis neid keit ka ilu-
 saste selle üllema Turki merresse, kussa
 nemmad ollid noudnud. Se olli kül im-
 meks panna sest et meie laewade wäggi ei
 oland õppind weel paljo merred läbbi käi-
 ma ja merre peäl sõdema. Mitto meist
 Saksa ja woõra-ma Kuningattest ja
 Würstidest kes seal merre äres elasid
 kust meie piddime mõda minnema, ja
 muudki, naersid neid kül mitto kord, ni
 hästi kui need Turkid, ja mõtlesid et meie
 laewad ei ial piddand siina sama, ja kül
 siis monningad ka koggematta peaksid sen-
 na sama, et neile siis kül merre laenatte
 ja tulega piddi ollema woitlemist agga et
 nemmad merre poolt ei piddand kül sama